

O víkendu 9. a 10. dubna vyrazila malá teplická výprava do Dobříše na přípravný závod v nočním orientačním běhu, na který druhý den navázala účastí na žebříčkovém závodě Středočeské oblasti. Cílem bylo sžít se s nočním lesem tak, abychom to mohli na MČR v nočním v Doksech rozbalit.

Shromaždiště bylo umístěno v dětském světě Skřítkov, což je velká herna v opravené části bývalých rukavičkářských závodů v Dobříši. Počasí svým mírným deštěm závodu zrovna nepřálo, takže jsme byli za pořadatelské přístřeší vděční. Start závodu byl naplánován na 21:00. Startovalo se kousek od shromaždiště na kraji města, takže se nikomu čelovka nevybila ještě před startem. Jako první se do lesa vydala Róza. Poté vyběhla Julie, která se, přestože noční ještě nikdy neběžela, přihlásila do kategorie D21. Závod zdárně dokončila, dokonce se jí i líbil, což já o svém prvním nočním rozhodně říci nemohu. Následně jsme odstartovali v pořadí Karel, já, Ivana a Alena. Vše z bezpečí shromaždiště kontrolovaly Ela a Sára.

Terén byl mírně zvlněný, avšak hojně zarostlý podrostem a nerozeznatelnými listnatými hustníky. Z toho lze snadno vyvodit, že se tradičním ještědským terénům ani zdaleka nepodobal, tudíž to je jistě ten důvod, proč jsem již na druhou kontrolu v lese zanechala 8 minut. Nejdůležitější bylo držet směr a doufat.

Všichni jsme se z lesa úspěšně vrátili, dokonce jsme odolali magické hranici 100 minut. Opět se potvrdilo, že najít první kontrolu je klíčové pro zbytek závodu. Nejlépe se umístil Karel, který svým časem dosáhl na druhé místo v kategorii. Za odměnu jsme si dali něco dobrého v pořadatelském občerstvení a kolem jedné v noci ulehli na místních žínkách.

Druhý den jsem se přesunuli na druhou stranu silnice R4, kde byl připraven oblastní závod na krátké trati. Les se velmi podobal předchozímu dni, jaká to byla úleva, když vidíte dál než na 100 metrů. Trať byla osázena nezvykle velkým počtem kontrol s častou změnou směru, což se občas ukázalo jako zapeklité. Nejvíce opět zabodoval Karel, který skončil těsně pod stupni vítězů.

Nakonec jsme konstatovali, že naše typické terény jsou opravdu nadprůměrné a že se v Doksech bude určitě dařit lépe.